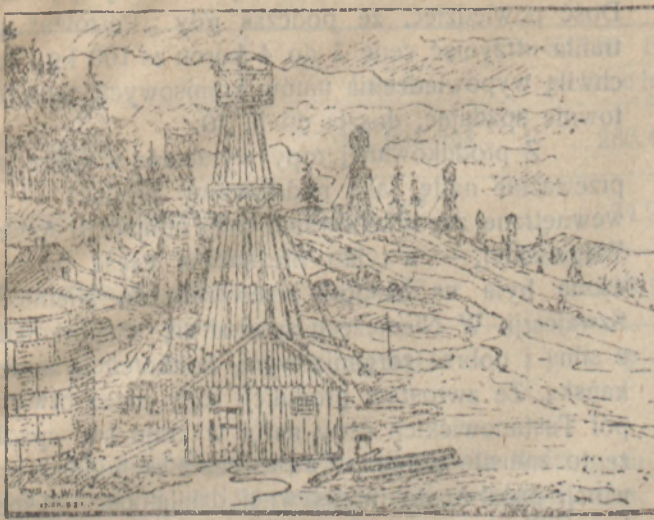
№ 4. Lwów, w kwietniu 1924. Rok I.

PRZEGLĄD MIESIĘCZNY KND

Wychodzi raz w miesiącu.

Wydawca: Koncern Naftowy „Dąbrowa" Naczelny i odpowiedzialny redaktor: Władysław Madeyski

JÓZEF PRZYBYŁOWICZ.

Nieco z historji naszego przemysłu naftowego i jego organizacyj.

Z pojawieniem się ropy w Borysławiu zaszedł zasadniczy zwrot w innym kierunku przemysłu. Dotychczas producenci ropy, jakkolwiek nie wszyscy byli fachowcami i jakkolwiek sama natura przemysłu miała charakter loteryjny — to jednak nie można było jej nadać cechy spekulacyjnej w ścisłem tego słowa znaczeniu. Dopiero Borysław, gdzie właścicielami gruntów ropodajnych byli przeważnie drobni handlarze, siłą faktu wprowadzeni do przemysłu, nadał temuż charakter spekulacyjny. Zaczęto więc spekulować udziałami netto i brutto, a później i samym produktem. Przez odkrycie obfitych źródeł ropnych w Tustanowicach — spekulacja osiągnęła swój kulminacyjny punkt i trwała bez przerwy do wybuchu wojny.

Produkcja kopalń borysławskich wzrastała z roku na rok. Gdy w roku 1901 produkcja borysławska wynosiła 1.320.000 ctn. mtr. wobec produkcji innych miejscowości 3.200.000 ctn. mtr., to już w roku 1903 Borysław dał 3.635.000 ctn. mtr., inne miejscowości zaś 3.400.000 ctn. mtr. Tak znaczny wzrost produkcji dla której nie było ani pomieszczenia odpowiedniego, ani dostatecznego zbytu — spowodował upadek „Ropy". Producenci pozostali bez organizacji. Z jednej strony rafinerzy mogli nabywać ropę po każdej ofiarowanej przez siebie cenie, z drugiej zaś spekulacja przez grę na zniżkę omal nie doprowadziła do ruiny przemysłowców. Ponieważ jednak znaczniejsi rafinerzy byli jednocześnie producentami ropy, a cena za naftę — najważniejszy wówczas produkt ropny — również zaczęła raptownie spadać, znaleźli się i oni w przykrem położeniu i musieli szukać wyjścia przez porozumienie z czystymi producentami.

Dotychczas produkowana ropa była natychmiast dostarczana do rafinerji celem przeróbki: wogóle nie tworzono zapasów w ścisłem tego słowa znaczeniu; zbędnemi więc były magazyny na przechowanie ropy. Tymczasem silny wzrost produkcji, która nie mogła być natychmiast użytą przez rafinerję — wywołał konieczność stworzenia składów na przechowywanie nadwyżek ropy i utworzenia w ten sposób zapasów — czyli wkroczenia na drogę racjonalnej gospodarki cennym produktem.

W tym celu powołane zostało do życia Towarzystwo Akcyjne „Petrolea". Akcje jednakowoż tego Towarzystwa znalazły się oczywiście przeważnie w rękach rafinerów, którzy tem samem uzyskali decydujący wpływ na jego politykę. „Petrolea" więc działała nietyle w kierunku stworzenia środków ma-

gazynowych ile w kierunku skupienia produktu, a względnie wpływu na niego przez zawarcie umów komisowych z producentami ropy. Na podstawie tych umów producenci obowiązani byli oddawać całą swoją produkcję „Petrolei", która z kolei rozdzielała ją między rafinerów. Na dostarczony do komisowej sprzedaży produkt udzielała „Petrolea" zaliczki w miarę uskutecznionych sprzedaży — ostateczny zaś rachunek następował z końcem roku obrotowego. Rezerwoarów wybudowano 80 o pojemności 425 cystern każdy.

Produkcja ropy w Borysławiu wciąż wzrastała, a Petrolea nie była w stanie budować dalszych zbiorników i opanować sytuacji — wynikły więc znów załagodzone na jakiś czas nieporozumienia między rafinerami i producentami. Na dobitek lekceważone dotychczas Tustanowice okazały się nadzwyczaj bogato uposażonemi w ropę. W roku 1907 produkcja osiągnęła 7.400.000 ctn. mtr. — wysokość dotychczas niebywała, ktora przewyższyła produkcje wszystkich innych kopalń wynoszącą 4 milj. 300.000 ctn. mtr. W takich warunkach „Petrolea" okazała się za słabą, nieodpowiednią i zmuszona była wypowiedzieć wszystkie komisowe umowy. I znów nastał czas dezorganizacji i dzikiej spekulacji. Dość powiedzieć, że podczas gdy „Petrolea" potrafiła utrzymać cenę 5 do 4 koron za 100 kg., to z chwilą wypowiedzenia umów komisowych cena raptownie spadając, doszła do h. 70.

Z produkowanej ropy wyrabiano w rafinerjach przeważnie naftę, jako podstawowy produkt — na wewnętrzne zapotrzebowanie całej monarchji Austro-Węgierskiej, — a tylko nieznaczna część przeznaczona była na eksport przeważnie do Niemiec i Szwajcarji. W Niemczech spotkał się eksport nafty z silną i dobrze zorganizowaną konkurencją amerykańską. Ze zwrostem produkcji ropy przez otwarcie pól Tustanowickich ceny nafty w kraju tak spadły, że to zmusiło rafinerów zwłaszcza z zachodnich prowincji państwa do intensywnej działalności eksportowej. Taniość produktu mogła skutecznie konkurować z amerykańską naftą. To naturalnie zadrasnęło potentantów naftowych amerykańskich, którzy rozporządzając niezmiernemi środkami, starali się uderzyć w nieprzyjaciela w jego własnym kraju celem sparaliżowania a nawet zniszczenia takiego drobiazgu, jak przemysł naftowy galicyjski.

(c. d. n.).

HELENA PAYGERT.

Polski przemysł naftowy w roku 1923.

(Dokończenie).

Produkcja gazów:

Poniżej zamieszczona tabela da nam obraz produkcji gazu według poszczególnych okręgów w r. 1922 i 1923.

Tabela № III.

Rok	OKRĘGI GÓRNICZE							
	Jasło		Drohobycz		Stanisławow		Razem	
	Ilość szybów	m3	Ilość szybów	m3	Ilość szybów	m3	Ilość szybów	m3
1922	7	88.959.049	693	289513716	37	24.024.819	737	402497584
1923	17	77.061.963	740	285426938	44	26.849.752	795	389338653

I tu znów sytuacja przedstawia się niekorzystnie, produkcja gazów bowiem zmalała na ogół biorąc o 3·34%, mimo wzrostu ilości szybów wynoszącego 7·87%. W jednym tylko okręgu stanisławowskim produkcja się nieco zwiększyła, ale także nie w stosunku do zwiększonej ilości szybów.

Tabela № IV. wykaże nam znów ilości gazów zużytych na kopalniach, ilości oddane różnym odbiorcom, jakoteż ubytek. Zauważamy przytem, że cyfry odnośnie do Jasła i Stanisławowa są zupełnie ścisłe, cyfry natomiast odnośnie do Drohobycza są aproksymatywne, nie mieliśmy bowiem statystycznych danych za ostatnie dwa miesiące.

Tabela № IV.

	OKRĘG GÓRNICZY			
	Jasło	Drohobycz	Stanisławów	Razem
Produkcja	77,061.963 m³	285.426.938	26.849.752	389.338.653
Oddano odbiorcom	66.505.465	74.950.810	5.449.109	146.905.384
Zużyto na kopaln.	4.492.157	208.111.978	17.040.563	229.644.698
Ubytek	6.064·341	2.364.150	4.360.080	12.788.571

Jak z tabeli tej wynika największa ilość gazu zostaje zużyta na kopalniach w okręgu drohobyckim. (72·95% ogólnej produkcji). Znaczny procent przypada też na okręg stanisławowski (54·94%). Najmniejsze natomiast własne zużycie wykazuje okręg jasielski (5·83%) w okręgu tym bowiem gaz wyprodukowany idzie prawie w całości na sprzedaż (61·86%). Oddawany on jest przedewszystkiem Gazociągom Państwowym, jakoteż położonym w tym rejonie rafinerjom i fabrykom. Ubytek największy wykazuje okręg stanisławowski a to 16·24%, w okręgu tym bowiem produkcja gazu jest bardzo znaczna, niema zaś odpowiedniego zbytu, z powodu braku odbiorców, musi się więc pewne ilości gazu wypuszczać w powietrze. Obecnie jednak robione są już przygotowania celem możliwego zużytkowywania w przyszłości tej nadwyżki. Nieznaczny tylko ubytek wykazuje okręg drohobycki, a to 0·83% ogólnej produkcji. Ubytek ten jest tak mały, z powodu racjonalnego używania gazu na opał, jak to już wyżej wspomnieliśmy, oprócz tego zaś z powodu bliskiego rozmieszczenia szybów, skutkiem czego manco przy transporcie gazu jest bardzo nieznaczne.

Jedynie w rejonie drohobyckim zużytkowywany u nas jest dotychczas gaz do fabrykacji gazoliny. Przemysł ten jest jeszcze w naszym kraju ogromnie zaniedbany, mimo tego, że gazy nasze posiadają bardzo wiele węglowodorów wyższych rzędów, a co zatem idzie, wypajność ich jest bardzo znaczna. Wystarczy powiedzieć, że jest ona trzy razy prawie tak wielka, jak wydajność gazów amerykańskich. Stosunek mianowicie jest taki, że gdy w Stanach Zjedn. można otrzymać z 1 m³ gazu 33 gramy gazoliny, u nas z tej samej ilości można otrzymać 80—85 gramów. Obecnie posiadamy 5 czynnych fabryk gazoliny, z których największa należy do Tow. Akc. „Gazolina". Fabryki te przerabiają jednak zaledwie 1·86% ogólnej produkcji gazu okręgu drohobyckiego. Zauważyć jednak należy, że produkcja gazoliny wzrosła w ostatnich czasach o przeszło 100 proc. w stosunku do produkcji z roku 1919. Spodziewać się więc należy, że rok bieżący przyniesie nam znów znaczny postęp na tym polu.

Przemysł rafineryjny

Przemysł rafineryjny przedstawia się w ubiegłym roku mniej kotzystnie jak w r. 1922, rafinerje nasze przerobiły bowiem tylko 65.394 cystern ropy, podczas gdy w roku 1922 przerobiły one 72.947 cyst. Zniżka w produkcji rafinerji nastąpiła skutkiem złych konjunktur handlowych, zwłaszcza z powodu utrudnionego zbytu produktów naftowych zagranicą. Wielkie koszta przeróbki, jakoteż wysokie koszta transportu uniemożliwiały nam konkurencję z produktami amerykańskimi i rumuńskimi, a po części i rosyjskimi. Państwa te zaczęły, zwłaszcza w drugiej połowie ubiegłego roku, zaopatrywać w swe produkta rynki dawniejszych naszych odbiorców, a to Niemiec, Austrji i Węgier. Austrja pokrywa obecnie w większej części swoje zapotrzebowania na produkta naftowe w Rumunji, skąd otrzymuje towar łatwiejszą i tańszą drogą wodną. Węgry sprowadzają potrzebne im produkta z Rumunji i z Rosji, w Niemczech zaś musimy zwalczać konkurencję produktów amerykańskich. Eksport nasz zmalał też w ubiegłym roku, wynosił bowiem w r. 1922 54·1% ogólnej produkcji rafineryj, w ubiegłym zaś roku 51·6%. Zwiększyła się natomiast konsumcja wewnętrzna. Poniżej podana tabela przedstawi nam ilości przerobionej ropy, otrzymane produkta, eksport i konsumcję wewnętrzną, jakoteż zapotrzebowanie własne rafineryj w r. 1922 i 1923.

	1922	1923
Przerobiona ropa:	72.947.3 cyst.	65.394.3 cyst.
Otrzymane produkta:	65.831.1 cyst.	61.033.5 cyst.
Konsumcja wewnętrzna:	24.514.5 cyst.	25.376.3 cyst.
Eksport:	35.440.6 cyst.	31.494.1 cyst.
Zapotrzebowanie własne:	4.762. cyst.	3.866.6 cyst.

Przeglądając powyższą tabelę zauważymy, że przemysł nasz rafineryjny zrobił jednak pewien postęp w tym roku. Zwiększyła się mianowicie sprawność techniczna naszych rafineryj, co uwidacznia się w większem procentowem wyzyskaniu przerobionej ropy. Podczas gdy w r. 1922 procent ten wynosił 90·24%, w r. 1923 wzrósł on do 93·35%. Oprócz zwiększenia się sprawności technicznej daje się zauważyć także oszczędność w zużytkowaniu produktów na potrzeby własne rafineryj. Zniżka w zapotrzebowaniu własnem wyniosła w ubiegłym roku 23·19%. Oszczędność więc w zużyciu produktów jest bardzo znaczna.

	1922	1923
Ropa przerobiona	72.947.32	65.394.34
Benzyna	7.984.32	8.321.75
Nafta	20.496.30	19.955.71
Olej gazowy	11.186.50	9.608.07
Oleje maszynowe	10.970.11	9.930.76
Parafina	3.543.14	2.709.75
Świece	138.17	134.51
Wazelina	100.87	31.11
Asfalt	1.026.84	1.516.35
Koks	706.84	630.53
Półprodukty	9.568.32	8.103.27
Smary stałe	110.03	91.66

Jak z tabeli tej widzimy, wzrosła w roku ubiegłym przedewszystkiem produkcja benzyny, która znajdowała łatwy zbyt zagranicą.

Poniżej podana tabela przedstawi nam znów konsumcję wewnętrzną i eksport w latach 1922 i 1923, z uwzględnieniem poszczególnych produktów.

Tabela № V.

Produkt:	Konsumcja wewnętrzna:		Eksport:	
	1922	1923	1922	1923
Benzyna	1975.2	2040.2	5533.5	6168.9
Nafta	10006.	11658.2	10902.8	6543.6
Olej gazowy	1896.7	2638.4	9423.5	6638.
Oleje maszynowe	5424.8	4661.6	5044.7	6048.2
Parafina	716.5	901.8	2314.3	2413.
Świece	135.	114.6	23.6	29.8
Waselina	72.6	31.8	2.8	3.6
Asfalt	1002.6	462.5	432.6	391.8
Koks	85.2	10.5	539.2	625.1
Półprodukta	3037.5	2756.9	1183.6	2628.3
Smary stałe	82.4	99.8	39.9	3.9

W konsumcji wewnętznej największy procent stanowi jak zawsze nafta. Procent ten zwiększył się jednak jeszcze w ubiegłym roku, wyniósł bowiem 45·9% wobec 40·8% w r. 1922. Drugie miejsce w konsumcji zajmują oleje maszynowe, choć konsumcja ta zmniejszyła się w porównaniu z r. 1922 (18.4%--22·1%). Zmniejszyła się również konsumcja półproduktów i pozostałości, zajmujących trzecie miejsce w ogólnem zapotrzebowaniu krajowem. Na czwartem zaś dopiero miejscu znajduje się benzyna, której konsumcja wyniosła 8%.

Największy procent eksportu stanowi olej gazowy 21·08%. Eksport nafty zmalał znacznie w porównaniu z r. 1922. W roku 1922 wyniósł on 30·8% całego eksportu, w ubiegłym zaś roku 20·7%. Natomiast wzrósł eksport benzyny z 15·7% na 19·6%. Eksport parafiny wzrósł w tym roku do 8% ogólnego eksportu. Produktem, który idzie prawie wyłącznie na eksport, jest koks, który w kraju jest jeszcze bardzo mało zużytkowywany, mimo tego iż stanowi on bardzo dobry środek opałowy. Eksport koksu wyniósł 6·5 cystern w roku ubiegłym, konsumcja zaś krajowa tylko 10·5 cystern. Znaczna zwyżka nastąpiła też w eksporcie półproduktów, które szły zwłaszcza do Czechosłowacji.

Eksport nasz według poszczególnych państw odbioru przedstawia się w ubiegłych latach jak następuje:

Tabela № VI.

Kraj	1922		1923	
	Cysterny	%	Cysterny	%
Austrja	6805.4	18.83	5130.	16.29
Niemcy	12927.5	35.78	8113.9	25.76
Czechosłowacja	6245.9	17.28	10206.2	32.41
Węgry	2315.3	6.40	1819.4	5.77
Rumunja	82.7	0.23	90.3	0.29
Gdańsk	5356.5	14.82	3681.7	11·69
Rosja	93.9	0.25	59.	0.18
Francja	1040.6	2.88	434.5	1.38
Szwajcarja	668.8	1.84	1477.	4.69
Danja	154.9	0.43	70.9	0.22
Anglja	24.8	0.07	70.7	0.22
Jugosławja	279.2	0.77	45.8	0.14
Włochy	8.5	0.02	35.7	0.11
Inne kraje	125.5	0.34	58.8	0.18

W porównaniu więc z rokiem poprzednim zwiększył się znacznie tylko nasz eksport do Czechosłowacji, a to z 17·28% na 32·41%. Największa zniżka natomiast nastąpiła w eksporcie do Niemiec, który w r. 1922 wynosił 35·78%, w ubiegłym roku zaś 25·76%. Poza Czechosłowacją daje się zauważyć jeszcze pewien wzrost w naszym eksporcie do Szwajcarji, Włoch i Anglji.

Kasa przezorności urzędników K. N. D.

Już od dłuższego czasu przemyśliwaliśmy nad stworzeniem dla urzędników naszej Instytucji zaopatrzenia na starość względnie na wypadek śmierci, a to poza obowiązującem ubezpieczeniem przymusowem. Początkowo wszystkie nasze starania rozbijały się z powodu stale postępującej dewaluacji marki polskiej i niemożliwości ustalenia zasad funduszu w obcej walucie ze względu na obowiązujące przepisy dewizowe.

W chwili, w której dzięki energicznym usiłowaniom rządu, jakoteż społeczeństwa udało się dewaluację powstrzymać i stworzyć nową polską walutę, przystępujemy do realizacji naszych projektów i wypracowaliśmy już zasady zaopatrzenia, które poniżej wszystkim współpracownikom naszym do wiadomości podajemy.

W projekcie statutu pozostają narazie otwarte kwestje prawne w szczególności forma założenia funduszu, a w ślad zatem także i kwestja zarządu, jako ściśle z formą prawną związana.

W jaką formę prawną fundusz ubrany zostanie nie jest narazie ustalone i w tej kwestji toczą się narady.

Zasady same ustalone przez pracowników biura centralnego przedłożone zostały naczelnej Dyrekcji naszego Koncernu do zatwierdzenia i mamy wszelką nadzieję, że Dyrekcja mając na oku dobro swoich współpracowników, o których korzyści dotąd zawsze w miarę wszystkich sił dbała, także i w tym wypadku dołoży starań, by umożliwić stworzenie tak wielkiego dzieła, jak fundusz pensyjny.

Mieliśmy przed kilkoma dniami sposobność przedłożyć projekt nasz generalnemu Dyrektorowi naszego Koncernu WP. Dr. Arnoldowi Segalowi, który oświadczył nam, iż użyje całego swojego wpływu, by umożliwić stworzenie funduszu pensyjnego i stworzyć dla urzędników naszych jak najkorzystniejsze zaopatrzenie.

Nie wątpimy, że za interwencją generalnego Dyrektora WP. Dr. Segala, projekt nasz uzyska zatwierdzenie naczelnych władz Spółki, zwłaszcza iż wiemy, że na stworzeniu funduszu pensyjnego Dyrekcji naszej, a zwłaszcza generalnemu Dyrektorowi WP. Dr. Segalowi bardzo zależy i inicjatywa w tym kierunku podjęta została przez Niego.

Odnośnie do umieszczonego poniżej projektu,

prosimy wszystkich pp. Kolegów i Koleżanki o nadesłanie nam Swoich uwag, gdyż zdajemy sobie sprawę z tego, iż projekt nasz wykazywać może niejedne wady i braki, które dzięki wszczętej dyskusji dadzą się może usunąć.

PROJEKT

Kasy przezorności urzędników Koncernu Naft. „Dąbrowa".

Każdy urzędnik (urzędniczka) z dniem przyjęcia na stałe w poczet urzędników i po zbadaniu normalnego stanu zdrowia przez lekarza K. N. D. staje się członkiem Kasy przezorności urzędników K. N. D.

Każdy członek Kasy przezorności zobowiązany jest do opłacania następujących miesięcznych wkładek do Kasy:

a) urzędnik kawaler, wdowiec bezdzietny lub urzędnik rozwiedziony bezdzietny 5% miesięcznych poborów,

b) urzędnik żonaty względnie wdowiec lub rozwiedziony posiadający dzieci 10% miesięcznych poborów,

c) wyjątkowo urzędniczki i kawalerowie za zezwoleniem Dyrekcji mogą również opłacać 10% miesięcznie.

Koncern Naftowy „Dąbrowa", oraz Towarzystwa w skład jego wchodzące wpłacają za każdego urzędnika wkładkę miesięczną w tej samej wysokości, co dany urzędnik.

Fundusze Kasy przezorności powstałe z wkładek urzędników i firmy i odsetek od obydwu powyższych wkładek, oraz z wszelkich innych źródeł (jak subwencje firmy itp.) rozpadają się na:

1) fundusz inwalidztwa,
2) fundusz ubezpieczeniowy na wypadek śmierci,
3) fundusz przezorności,
4) fundusz dopłat za wysługę lat,
5) fundusz zapomogowy.

1) Fundusz inwalidztwa.

Wszyscy urzędnicy żonaci względnie wdowcy i rozwiedzeni posiadający dzieci, ubezpieczeni są na wypadek inwalidztwa do wysokości 2-letnich poborów, po potrąceniu funduszu nagromadzonego na rzecz tego urzędnika we funduszu przezorności.

Kawalerowie, urzędniczki, oraz wdowcy i rozwiedzeni bezdzietni ubezpieczeni są do wysokości 1-rocznych poborów, po potrąceniu kapitału nagromadzonego na rzecz danego urzędnika we funduszu przezorności, np. na rzecz urzędnika żonatego nagromadzona w Kasie przezorności suma 2000 fr. zł.

Dwuletnie pobory tego urzędnika wynoszą 4800 fr. zł. Z chwilą uznania go za zupełnego inwalidę niezdolnego w 100% do pracy, wypłaca mu fundusz inwalidztwa kwotę 2800 fr. zł., jako uzupełnienie kapitału nagromadzonego we funduszu przezorności do wysokości 2-letnich poborów.

Z chwilą, w której urzędnik osiągnie w funduszu przezorności kapitał równający się jednowzględnie dwuletnim poborom, ubezpieczenie tego urzędnika od inwalidztwa odpada.

Od ubezpieczonej sumy, (która każdego roku w miarę nagromadzenia się kapitału we funduszu przezorności maleje), opłaca się na korzyść funduszu inwalidztwa premje ustalić się mające, a to w ciężar wkładek opłacanych za danego urzędnika przez firmę.

Za inwalidę uznany zostanie urzędnik po zbadaniu i stwierdzeniu procentu niezdolności do pracy przez lekarza państwowego Zakładu ubezpieczeń od wypadków według praktyki przyjętej w tym Zakładzie. Inwalida częściowo do pracy niezdolny otrzymuje tylko procentową część ubezpieczonego kapitału.

2) Fundusz ubezpieczeniowy na wypadek śmierci.

Wszyscy urzędnicy żonaci oraz wdowcy, rozwiedzeni posiadający dzieci, ubezpieczeni są w tym funduszu do wysokości ostatnich 2-letnich poborów, po potrąceniu kapitału nagromadzonego na rzecz danego urzędnika we funduszu przezorności n. p. na rzecz urzędnika żonatego nagromadzona w Kasie przezorności suma 2000 fr. zł.

Dwuletnie pobory tego urzędnika wynoszą 4800 fr. zł. Z chwilą śmierci tego urzędnika wypłaca fundusz spadkobiercom 2800 fr. zł., jako uzupełnienie kapitału nagromadzonego we funduszu przezorności do wysokości 2-letnich poborów.

Od ubezpieczonej sumy (która analogicznie jak pod 1 z roku na rok maleje) opłaca się na rzecz funduszu ubezpieczeniowego w ciężar składek firmowych ustalone premje. Po osiągnięciu przez danego urzędnika we funduszu przezorności, kapitału odpowiadającego 2-letnim poborom, ubezpieczenie danego urzędnika ustaje.

Suma ubezpieczona wypłacona zostanie wdowie, resp. dzieciom zmarłego, względnie w razie niepełnoletności tychże, złożoną zostanie do depozytu sądowego na rzecz małoletnich w przeciągu 30 dni po śmierci urzędnika.

3) Fundusz przezorności powstaje:

a) z wkładek urzędników, które wraz z uzyskanymi odsetkami tworzą kapitał danego urzędnika

i stanowią z dniem wpłaty własność jego. Kapitałem tym wolno mu jednak dysponować dopiero po przesłużeniu 25 lat we firmie wzgl. po 30 dniach od wystąpienia z firmy.

b) z wkładek firmy pokrywa się najpierw premje ad 1. na wypadek inwalidztwa, ad 2. na wypadek śmierci. Pozostałe zaś sumy z wkładek firmy wraz z uzyskanymi odsetkami przez Kasę Przezorności należą do spadkobierców w całości w razie śmierci urzędnika, lub też do urzędnika po upływie 8-miu lat od dnia wstąpienia do naszej firmy. W razie wystąpienia przed upływem przesłużenia 8-miu lat we firmie, kwoty te stanowią własność urzędnika w następujących procentach: przed 3 latami 0%, po 3 latach 30%, po 4 latach 40%, po 5 latach 50%, po 6 latach 60%, po 7 latach 80%, po 8 latach 100%.

W razie wystąpienia urzędnika przed upływem 8 lat przepadają premje wpłacone w myśl ust. 1. i 2. do funduszu inwalidzkiego i ubezpieczeniowego na rzecz tych funduszów, natomiast niewypłacona urzędnikowi część wkładek firmy, przelewa się na fundusz zapomogowy ad 5.

4) Fundusz dopłat.

O ile fundusz inwalidztwa i ubezpieczeniowy osiągnie 40% sum ubezpieczonych, wówczas premje ubezpieczeniowe oraz odsetki z kapitału, przelewa się na fundusz dopłat dla urzędników służących ponad 8 lat.

Z funduszu tego udziela się urzędnikom od premji rocznych, potrącanych z wkładek firmowych na rzecz funduszu inwalidztwa i ubezpieczeniowego następujących bonifikacji: po 9-ym roku 5%, 10-ym 12%, 11-ym 20%, 12-ym 30%, 13-ym 45%, 14-ym 65%, 15-ym 90%. N. p. Premja opłacać się mająca za urzędnika na rzecz funduszu ubezpieczeniowego i inwalidzkiego wynosi po 10 fr. zł. Ponieważ fundusz osiągnął 40% sum ubezpieczeniowych, przeto premja potrącać się mająca za tego urzędnika wynosić będzie nie 10 fr. zł., lecz w 9-ym roku służby 9·50 fr. zł., w 15-ym roku służby 1 fr. zł.

Urzędnicy służący ponad 15 lat nie opłacają od chwili osiągnięcia przez fundusz ubezpieczeniowy 40% sum ubezpieczonych żadnych premji, natomiast w razie ich śmierci lub wystąpienia otrzymują z tego funduszu: w 16-ym roku 10%, 17-ym 20%, 18-ym 30%, 19-ym 40%, 20-ym 50%, 21-ym 60%, 22-gim 70%, 23-im 80%, 24-m 90%, 25-ym 100% sum wpłaconych na ich rachunek do funduszu inwalidzkiego i ubezpieczeniowego wraz z połową odsetek uzyskanych przez fundnsz w danym czasokresie.

5) Fundusz zapomogowy.

Z niewypłaconych urzędnikom wkładek z funduszu przezorności (występującym przed 8 laty) jakoteż z kwot przelanych z funduszu dopłat po pokryciu wszystkich zobowiązań tego funduszu w danym roku, tworzy się fundusz zapomogowy, z którego mogą być udzielone:

1) zapomogi dla sierót po urzędnikach K. N. D,

2) zwrotne zapomogi dla urzędników chorych, albo znajdujących się w kłopotach finansowych z powodu swej lub członków rodzin choroby,

3) Z tego też funduszu mogą być udzielane krótkoterminowe pożyczki dla potrzebujących urzędników z oprocentowaniem wedle uznania Zarządu.

Kasa przezorności lokuje kapitały członków na najkorzystniejszych warunkach i rozdziela uzyskane odsetki na poszczególne fundusze w stosunku do kapitału z tem, że fundusz przezorności zapisane mu na dobro odsetki rozdziela natychmiast na poszczególnych urzędników.

Lokata pieniędzy nastąpić może:

1) w pierwszorzędnych bankach akc. na rach. bieżący,

2) na hipotekę,

3) na weksle nadające się do dyskonta w banku emisyjnym,

4) w nieruchomościach.

Co do pewnych prerogatyw dla urzędników, którzy przed założeniem Kasy Przezorności wstąpili do jednej z naszych firm, proponuje się co następuje:

Za każdego urzędnika, który należał do składu urzędników Koncernu lub Towarzystw przynależnych do tej firmy, w dniu 1. maja 1922, a który w dniu tym liczył 28 lat Koncern Naftowy „Dąbrowa“ wypłacać będzie dodatkowo za każdy miniony rok jego służby od dnia .1 maja 1924, oprócz wkładki 5% lub 10% miesięcznych poborów danych urzędników sumę, która wynosić będzie:

za minione lata służby do 5 lat po 10% powyższej wpłaty, tj. 1% lub 1·5% poborów urzędnika;

od 5—10 lat minionych 7·5% wkładek obowiązujących, tj. 3/4% wzgl. 3/8% pensji danych urzędników za każdy rok ubiegły.

Od 10—15 lat 5% wkładek obowiązujących, tj. 1/2% wzgl. 1/4% pensji danych urzędników za za każdy rok ubiegły.

Za każdy rok służby ponad 15 lat 2·5% od wkładki obowiązującej tj. 1/4% wzgl. 1/8% pensji

danych urzędników, a to aż do chwili, w której sumy w ten sposób wpłacone wyrównają wkładki, które dani urzędnicy byliby uiścili, gdyby Fundusz pensyjny był istniał w chwili wstąpienia do służby danych urzędników i tylko na podstawie poborów urzędników z dniem 1. maja 1924.

Wobec tego, że Firma ma wobec niektórych funkcjonarjuszy zobowiązania kontraktowe, na mocy których w razie śmierci lub rozwiązania kontraktu winna Firma wypłacić pewne odszkodowania zawarte w kontrakcie, z chwilą wejścia w życie Kasy Przezorności zobowiązania kontraktowe mają tylko o tyle moc, o ile beneficja Kasy z wkładek firmowych nie pokryją zobowiązań kontraktowych. A zatem z momentem osiągnięcia tych beneficji z Kasy, które były przewidziane w kontrakcie, wszelkie kontraktowe zobowiązania ustają i wstępują na ich miejsce zobowiązania Kasy Przezorności.

ZESTAWIENIE

subskrypcji urzędników Koncernu Naftowego „Dąbrowa“ na akcje Banku Polskiego.

Gen. Dyr. Dr. Arnold Segal 100 sztuk akcji.

Dyrektorowie i wice-dyr. Centrali.

Inż. M. Didier 10, Dr. Jan Baj 10, Dyr. Adolf Henryk Rottenberg 10, Dr. Witołd Wiesenberg 10, inż. Dawid Seelenfreund 6, Łucjan Drzażdżyński 6, Filip Hermann 5, Dawid Steinberg 6.

Prokurzyści.

Goldberg Emanuel 2, Josefsberg Józef 5, Kosiba Grzegorz 5, Lehrer Oskar 5, Leśniak Jan 5, Dr. Łańcucki Stanisław 5, Żychliński Franciszek 5.

Centrala.

Buchalterja.

Binstock Anna $\frac{1}{2}$, Czwaczka Jan 2, Hartzig Maksymiljan 1, Heistein Herman 1, Królak Bronisław 1, Laufer Fanny $\frac{1}{2}$, Ropicki Włodzimierz 1, Stapp Henryk 1, Sussmann Wilma 2, Thumin Henryk 1, Tyka Józef 1, Zwilling Zygmunt 1.

Oddział finansowy.

Bałaban Emanuel 1, Kertmann Berta 1, Liszka Juljusz 1, Rein Ksawery 1, Torbe Albert 1, Weinberger Juljusz 1, Wrzoś Teofil 1.

Sekretarjat dyrekcyjny.

Dr. Citron Edwin 2, Landesberg Izjel 1, Śmiglewska Eugenja 2, Tworzyńska Marja $\frac{1}{2}$, Wawrzyniecka Marja $\frac{1}{2}$, Żuławska Helena $\frac{1}{2}$.

Oddział kopalniany.

Blaustein Wilhelm 1, Durst Zygmunt 1, Goblot Henri 5, Hoffmann Władysław 2, Keller Stanisława 1, Kohlhepp Bożysław 1, Kotkowska Zofja 1, Krzeński Stanisław 2, Langmann Henryk 2, Lederer Klara $\frac{1}{2}$, Mikucka Marja 1, Moschitz Marja 1, Rzepecka Zofja 1, Schwarz Marja $\frac{1}{2}$, Sigulin Ida $\frac{1}{2}$, Szlachtowski Edmund 1, Wittmann Bernard 1, Zeńczak Anna 1, inż. Jankowski Tadeusz 1.

Oddział rafineryjny.

Fern Markus 2, Kimmelheim Józef 1, Meiersohn Józefa 1, Pilpel Sydonja 1, That Zygmunt 1, Zuckermann Leon 1.

Oddział zakupna.

Dr. Duszczyński Edward 2, Feuerstein Zofja 1, Fuchs Maurycy 1, inż. Garfunkel Maurycy 2, Herr Maksymiljan 1, Leuchter Emanuel 1, Schächter Emanuel 2, inż. Kisielewski Stanisław 2.

Oddział ropny.

Frankfuter Henryk 3, Häcker Ewa $\frac{1}{2}$, Langnas Pepi $\frac{1}{2}$, Pilzer Marek 2, Szmoniewski Zygmunt 1.

Oddział prawny.

Dr. Kratter Fryderyk 5, Dr. Eidelheit Józef 5, Halikowska Zofja $\frac{1}{2}$, Zienkiewicz Stanisław 2.

Registratura i ekspedyt.

Turzański Kazimierz 1, Kozłowska Irena ½, Łozińska Helena ½, Szmoniewska Sabina 1.

Sekretarjat administracyjny.

Madeyski Władysław 2, Guttmann Regina ½, Graffówna Stefanja ½, Jaworska Helena 1, Kapkówna Zofja 1.

Oddział statystyczny.

Paygertówna Helena 1, Afenda Daniela ½, Dr. Kalisch Alfred ½.

Oddział fabryczny.

Dr. Bukartyk Artur 2, Dziewulski Zdzisław 1.

Oddział transportowy.

Nowak Wilhelm 3, Virtel Henryk 1.

Reprezentacja Warszawa.

Dyr. Józef Przybyłowicz 25, prócz 5 akcji subskrybowanych oddzielnie w oddziele głów. P. K. K. P. w Warszawie, Pesches Józef 1, Kleeberg Sabina 1.

Dyrekcja kopalń Krosno.

Dyr. Glud Wilhelm 10, Dyr. Ludwik Stocker 10, Dyr. Kalmus Emil 4, Neronowicz Władysław 1, Pilecki Jerzy 1, Kochanowski Juljan 1, Różański Edward 1, Aslan Zumpart Guy 1, Goldstein Marcin 1, Padełko Władysław 1, Rabiej Władysław 1, Gromek Damazy 1, Walewski Zygmunt 1, Foltakowa Albina 1, Nałysnykowa Zofja 1, Nycz Józefa 1, Fiałkowska Stanisława 1, Jajużanka Wanda 1, Merska Marja 1, Steinhaufowa Maryla 1, Lenochowa Stefanja 1, Tranier Lucien 1, Zabierowski Jan 2, Mięsowicz Kazimierz 2, Lewandowska Zofja 1, Zaborski Kazimierz 1, Kolb Otton 3, Gunia Józef 1, Brunet Józef 3, Okólski Konstanty 3, Podoski Adam 1, Torosiewicz Włodzimierz 1, Bieniówna Apolonja 1, Jaworski Jan 1, Charles Perkins 3, Krynicki Tadeusz 1, Tymaczkowski Zdzisław 3, Kozłówna Jadwiga 1, Onyszkiewicz Zbigniew 1, Purecki Antoni 1, Magura Jan 2, Bąkowski Włodzimierz 1, Dombski Jan 1, Dąbski Gustaw 3, Okólski Zygmunt 1, Koczarski Henryk 2, Obalski Testart Gustaw 1, Duda Wincenty 1, Podoski August 3, Makohoński Konstanty 1, Muszyński Rudolf 1, Dudek Stanisław 3, Gonet Franciszek 1, Parski Eugeniusz 3, Kubit Jan 1, Willner Rudolf 1, Wilde Artur 3, Scholtz Stanisław 3, Brzozowski Melchior 3, Żychliński Stanisław 1, Dankmeyer Ludwik 3, Djakowowa Stefanja 1, Kuncewicz Romuald 1, Frydrych Stanisław 1, Krementowski Henryk 1, Malinowski Józef 1, Bienia Stanisław 1, Kalaman Włodzimierz 1.

Dyrekcja kopalń Wańkowa.

Dyr. Kolb August 10, D'Abancourt Ksawery 5, Baumrin Henryk 1, Czaczkesówna Bina 1, Dyląžanka Iza 2, Fedorowicz Zdzisław 4, Gutwiński Włodzimierz 3, Giec Włodzimierz 1, Mikucki Andrzej 3, Nowakowski Stanisław 2, Plutzer Henryk 2, Socha Stanisław 3, Stoch Stanisław 1, Świerz Władysław 10, inż. Sztenzel Mieczysław 2, Zawadzki Feliks 1, Jun Karol 2.

Dyrekcja kopalń Borysław.

Dyr. Malinowski Zygmunt 5, Dyr. inż. Pierściński Juljan 15, inż. Łaszcz Tadeusz 8, inż. Psarski Stanisław 4, Kolanko Teofil 1, Nowotny Józef 2, Ornatowski Izydor 1, Germa Marja 1, Rossowski Kazimierz 1, Lepszy Tadeusz 1. Bauerówna Klara 1, Dr. Książek Ferdynand 1, Stecyk Józef 1, Wolfówna Maksymiljana ½, Wolfówna Karolina ½, Rammlówna Genowefa 1, Bialikiewicz Marja 1, Kara Władysław 1, Majewski Kazimierz 1, Dutkiewicz Zdzisław 1, Królikowski Jan 1, Jamro Franciszek 4, Łazarów Jan 1, Bomba Franciszek 1, Borawski Stanisław 1, Bohonos Mikołaj 1, Schrammel Julјąn 1, Rączkowski Jan 6, Chorkawców Jan 1, Malczewski Tadeusz 4, Serwatka Tadeusz 1, Malczewska Zofja 1, Morgulec Stanisław 3, Skoczdopole Henryk 1, Girtler Kazimierz 3, inż, Wyrwalski Jerzy 1, inż. Leniecki Paweł 2, Wasylkowski Kazimierz 1, inż. Kania Roman 1, Skobrtal Henryk 2, Rychel Zygmunt 1, inż. Szelągowski Adam 1, inż. Gawlik Tadeusz 2, Lekostaj Marjan 1, Sokacz Józef 1, Makar Jan 3, Janowicz Bogdan 1, Brincken Włodzimierz 3, Łącki Jan 1, inż. Gutowski Wacław 1, inż. Zimny Witołd 1, Ławrów Jan 1, Bollenbach Róża 1, Urbańska Emilja 1, Hendrich Florjan 2, Bernfeld Marjan 2, Bochniewicz Tadeusz 2, Chlebiński Michał 1, Auksztukajtis Karol 2, Majkowski Antoni 1, Schreckinger Mendel 2, Herzig Zacharjasz 1, Schnepf Ignacy 1, Żurowski Adam 1.

Dyrekcja kopalń w Bitkowie.

Inż. Wojciechowski Włodzimierz 5, inż. Szydłowski Mieczysław 3, inż. Fałck Franciszek 3, inż. Kotłowski Adam 2, inż. Żelechowski Daniel 1, Niesiołowski Jan 3, Tkacz Aleksander 2, Ulrych Fran-

ciszek 3, Oster Stanisław 1, Schmidt Ludwik 2, Czerny Edward 2, Baum Jan 1, Hawryłów Jarosław 1, Jasielski Jan 2, Berezowski Stefan 2, Szul Antoni 1, Cybulska Irena 1, Rudawski Włodzimierz 1, Eckhardt Rudolf 1, Wein Feliks 1, Grubski Jan 1, Klewski Władysław 1, Schreckinger Joachim 1, Nadachowska Marja 1.

Fabryka maszyn Glinik marjampolski.

Dyr. Jan Czerwiński 10, inż. Józef Nowicki 1, inż. Leon Duszyński 2, inż. Stanisław Zawadzki 5, inż. Leon Burek 2, inż. Janusz Wewiórski 3, inż. Stefan Mulkiewicz 1, inż. Zbysław Ciołkosz 1, inż. Bronisław Karge 1, Roman Sobek 1, inż. Adolf Kożusznik 2, Brunon Miezin 1, Ferdynand Helcel 2, Wilhelm Porwit 1, Antonina Smetankówna 1, Karol Milgram 1, Józef Andrzej Jaciów 1, Jan Skrzywan 1, Hermina Skrzywanowa 1, Wojciech Brożyna 1, Ferdynand Stolarz 1, Marjan Szkurat 1, Józef Kwieciński 1, Karol Krist 1, Władysław Wilczek 1, Władysław Buhl 1, Franciszek Miarecki 1, Karol Grunsky 1, inż. Salomon Virtel 1.

Warsztaty Borysław.

Inż. Adam Kowalski 10, Warchałowski Aleksander 2 Tabaczyński Zygmunt 2, Juraszczyk Antoni 1 Georgiades Georg 1, Żuławski Mieczysław 1, Jaworski Tomasz 2, Kolendowski Marjan 1, Karp Władysław 2, Tymińska Antonina 2, Tapkowska Marja 2.

Tłocznia Borysław.

Dyr. Henryk Laub 5, Kazimiera Jaworska 1, Zofja Kozicka 1, Ignacy Puzdrowski 1, Dr. Jakób Rothenberg 1, Edward Wojde 1, Józef Zoszak 1, Franciszek Jezierski 1.

Rafinerja nafty Jedlicze.

Inż. Dittersdorf Leon 5, inż. Andrieux René 1, inż. Kałużyński Mieczysław 3, inż. Wandycz Damian 1, Dr. Suknarowski Stefan 1, Dr. Kroch Emeryk 1, inż. Hüpsch Stanisław 1, inż. Dyrdoń Antoni 2, Raczko Ludwik 1, Ablewicz Tadeusz 1, Degenfeld Leopold 1, Tarnowski Marjan 1, Wenzel Ernest 1.

Rafinerja nafty Glinik marjampolski.

Inż. Cienciała Eryk 10, inż. Marczak Henryk 5, Węgrzyn Henryk 2, Nowo i.lski Tadeusz 2, Reut Stanisław 1, Dyndowicz Stanisław 1, Weiss Henryk 2, Marcinkiewicz Adam 1, Kozłowski Karol 2, Grosser Józef 1, Gutwiński Zygmunt 1, Zapf Karol Ludwik 1, Ladenberger Jan 1, Pawlikowski Walerjan 1, Krynicka Lubomira 1, Czernówna Marja 1, Sobol Piotr 1, Kwapińska Jadwiga 1, Brożyna Franciszek 1, Matelowski Jan 1, Mavric Jan 1, Kwieciński Czesław 1, Dill Juljusz 1, Burek Józef 1, Buhl Edward 1, Kawecki Adam 1, Piecuch Józef 1, Więcek Michał 1, Szpyrka Adam 1, Pawłowski Stanisław 1.

„Karpaty“ Sprzedaż produktów naftowych Spółka z ogr. odp.

Biuro centralne we Lwowie.

Dyr. Bernard Windisch 5, Edward Michalski 5, Eugeniusz Schweber 1, Ryszard Windisz 1, Jerzy Pawlikowski 1, Hermann Nussbaum 1, Józef Gärtner 1, Dr. Henryk Tannenbaum 1, Henryk Kirchmayer 1, Julja Riemenówna 1, Rudolf Wachtel 1, Marek Ehrlich 1, Dr. Gabrjel Kreisel 1, Dr. Stanisław Harlender 1, Emil Schorr 1, Jan Piotrowski 1, Janina Gaché 1, Dora Weingarten 1.

Oddział w Warszawie.

Dyr. Jerzy Słubicki 22, Aleksander Parko 5, Zygmunt Popiołek 2, Żukowski Olgierd 2, Leszczyński Adolf 1, Redlusówna Irena 1, Zabrodzka Jadwiga 1, Chrzanowska Zofja 3, Konwerska Stefanja 1, Kotwicki Władysław 3, Szankowski Stanisław 1, Szemetyłło Władysław 1, Jerzak Jan 2, Pietrusiewicz Ludwik 1, Wąchockier Dawid 2, Wesołowski Mieczysław 1, Śmietanka Aleksander 1, Ufnalewski Józef 1, Szatkowski Witold 1.

Oddział w Krakowie.

Flieg Ferdynand 1, Horowitz Wiktor 1, Latasiewicz Adela 1, Kąkolewska Zofja 1, Oderberg Anast. 1, Wlezień Józef 1.

Zastępca Karpat w Drohobyczu, Zygm. Spieler 1.

Oddział w Katowicach.

Stadler Jan 10, Karpińska Jadwiga 1, Sember Ludwik 1, Karpińska Marja 1.

Oddział w Łodzi.

Izydor Lewi 3, Feliks Bedełek 2, Alfred Zundel 2, Helena Michalska 1, Marja Miszczak 1, Maks Ewald 1.

Oddział Karpat w Poznaniu.

Gustaw Goetze 3, Piotr Kegel 1, Janina Goetze 1, Paweł Santarius 1, Walentyna Bykowska 1, Ludwik Matuszewski 2, Juljusz Loengren 1, Alfred Jaeger 1, Jan Loik 1, Dymitr Meśko 1, K. Trojański 1.

Oddział Karpat w Częstochowie.

Kędzierski Józef 5, Słotwiński Walery 2.

Oddział Karpat w Białymstoku.

Aleksander Mandel 2, Dr. Hermann Marek 1.

Urzędnicy Rafinerji nafty w Dziedzicach dotąd żadnych akcji nie subskrybowali.

Na zebraniu założycielskiem Banku Pol. odbytem dnia 15 kwietnia 1924 zastępowali Koncern naftowy „Dąbrowa“ i grono akcjonarjuszy urzędników koncernu nasz Dyr. p. Józef Przybyłowicz i nasz prokurzysta p. Dr. St. Łańcucki. Ich też podpisy między innemi umieszczone zostały na historycznym akcie rejentalnym, stwierdzającym założenie Banku Polskiego.

W swoim czasie przeprowadzimy zapis akcji na poszczególnych p. akcjonarjuszy, tak iż każdy z p. urzędników otrzyma zapis akcji na swoje nazwisko.

Odbito czcionkami K. N. D. — Nakład 7 0 egzemplarzy.